

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди
Факультет іноземної філології

**НАУКОВІ РОЗВІДКИ СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ**

Збірник тез наукових доповідей

Випуск 1

Харків

2020

УДК 81'243
ББК 81.2
Н 34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди*

(протокол №4 від 15.06.2020 р.)

Н34 Наукові розвідки студентів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди: збірник тез наукових доповідей / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2020. 98 с.

У збірнику представлено тези наукових доповідей магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

УДК 81'243
ББК 81.2

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2020

Плахтєєва Вікторія. Жіночий образ у романі М. Етвуд «Розповідь служниці»	67
Пода Ірина. Репрезентація міста в модерністській літературі	68
Полянська Катерина. Використання таксономії Блума для розвитку критичного мислення першокурсників на заняттях з іноземної мови	69
Попова Наталія. Прагматика емфазу у політичній промові	70
Прасоленко Наталія. Мотив єдиновладдя в романі О. Хакслі «Прекрасний новий світ»	71
Присяник Світлана. Ремінісценція та алюзія в літературознавстві	72
Радіонова Ольга. Англійський концепт Жадібність у сучасній когнітивній лінгвістиці	73
Риженко Марина. Репрезентація невербального знаку емоцій «усмішка» в англійській мові	74
Рогожа Анна. Інтертекстуальність у літературознавстві	75
Сапронова Дар'я. Лінгвостилістичні засоби репрезентації образу жінки в американських фольклорних піснях	76
Северілова Єлизавета. Феномен мовної гри у сучасному розгляді	77
Солодяннікова Владислава. Міфологізація вікторіанства в романі Джона Фаулза «Жінка французького лейтенанта»	78
Соломко Ірина. Ступінь досліджуваності проблеми запозичень у сучасній англійській мові	79
Сторчак Поліна. Вимоги до відбору відео-блогів для навчання учнів старшої школи монологічного мовлення	80
Стрижак Олена. Роль лексико-семантичної інтерференції при викладанні економічних дисциплін англійською мовою	81
Тарасенко Катерина. Епістемічна модальність і способи її вираження в сучасній англійській мові	83
Теплинська Валерія. Поетика хронотопу в британському детективному романі (на матеріалі творів Г.К. Честерсона)	84
Толмачова Катерина. Вживання «експлетивного» заперечення як одна з особливостей французького синтаксису	85
Травіна Алевтина. Заголовок медійного тексту як засіб апеляції до аудиторії	87
Фірсова Аліна. Художня своєрідність оказіональних антропонімів у британській казці	88
Халавка Марина. Поняття можливого світу і його семантика	89
Худайберганова Мавлюда. Значення аудитивної компетентності у підготовці майбутніх учителів англійської мови	90
Чорна Олена. Національно-культурна специфіка емоційного концепту ОБРАЗА в англійській мові	91
Штих Анна. Переваги використання рольових ігор на уроках англійської мови в середніх класах	92
Юрченко Аліна. Особливості функціонування геймерського жаргону <i>Leet</i> у сучасній англійській мові	93

оцінює суб'єкт, має на увазі наявність цього зв'язку, який є продуктом його розумової діяльності. Таким чином, епістемічна модальність взаємопов'язана з оцінкою достовірності висловленого судження. Значення достовірності чи недостовірності притаманні кожному реченню або висловлюванню. Недостовірність виражається експліцитно, через особливі лексичні показники, наприклад, модальні слова і частки. Достовірність, навпаки, передається імпліцитно: самим фактом відсутності показників недостовірності.

Основними засобами вираження епістемічної модальності, які є досить різноманітними й належать до різних мовних рівнів (лексичного, синтаксичного, морфологічного та просодичного), є модальні лексеми, до яких відносять модальні слова й частки, модальні дієслова, функційно близькі до них словосполучення і речення, а також предикати думки й сприйняття.

Вибір засобів вираження епістемічної модальності також залежить від ступеня достовірності інформації, що повідомляється. Мовець зазвичай експлікує той факт, що інформація може бути повністю достовірною, реальною або можливою лише гіпотетично. Саме питання функціонування показників епістемічної модальності в різних стилях мовлення, їхні когнітивно-прагматичні характеристики, розподіл за типами достовірності висловлювання, ступінь поширеності та ін. викликають неабиякий інтерес у лінгвістів і потребують дослідження.

ПОЕТИКА ХРОНОТОПУ В БРИТАНСЬКОМУ ДЕТЕКТИВНОМУ РОМАНІ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ Г.К. ЧЕСТЕРСОНА)

Валерія ТЕПЛИНСЬКА

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент О.С. Лазарева

Художній час і простір належать до конститутивних елементів моделі світу художнього твору та забезпечують цілісне сприйняття поетичної дійсності. М.М. Бахтін вважав, що хронотоп (художній час та простір) «визначає художню єдність літературного твору в його відношенні до реальної дійсності» [1, С. 391]. Хронотоп може брати участь і в житті жанрової форми.

Класичний детектив в тому вигляді, в якому він сформувався в англійській літературі ХХ століття, є стійким жанровим утворенням, що володіє рядом абсолютно незмінних рис, наявність яких обумовлена тим фактом, що детектив – це гра за певними правилами письменника з читачем.

Отже, необхідними компонентами типового британського детектива є: наявність злочину, фігура детектива, присутність представників поліції, при цьому вони знаходяться в опозиції до детектива. Час дії детектива обмежений розслідуванням і дозволом загадки; ретардація використовується або для відтворення картини злочину, або для роз'яснення його мотивів. Місце дії також визначено. Популярним прийомом стає ситуація «замкненої кімнати», що обмежує коло підозрюваних і перетворює детектив в логічну задачу.

Таким чином, час і простір в класичному британському детективі взаємообумовлені, завжди чітко позначені; фікціональний хронотоп

наближений до реального плину часу і топографії, що часто позбавляє детектив як форму масової культури художності.

Певні особливості художнього світу Г.К. Честертон ставали об'єктом наукових дискусій [2; 3], однак питання просторово-часових відносин в його творчості ще не ставали предметом окремого розгляду.

Специфіка авторської картини світу Честертон полягає в тому, що автор використовує художній хронотоп для трансформації жанру детективного оповідання в релігійну проповідь (есе «The Defense of Sanity», «Sherlock Holmes»). При цьому він не порушує розважального характеру твору. Більше того, створюючи художній образ світу детективного твору, Честертон вдається до художніх засобів, запозичених зі сфери образотворчих мистецтв. При формуванні художнього простору Честертон використовує насамперед графічну лінійність, а для створення художнього часу – гру світла і кольору, як у живописі.

Література

1. Бахтин М.М. Собр. сочинений. Москва: Языки славянских культур, 2012. Т. 3: Теория романа. 880 с.
2. Можаяева А. Честертон Г.К. Энциклопедический словарь английской литературы XX века / Отв. ред. А.П. Саруханян. Москва: Наука, 2005. С. 496-498.
3. Трауберг Н. Проповеди и притчи Гилберта Кийта Честертоню Честертон Г.К. Избранные произведения: в 3 т. Москва: Худож. лит., 1992. Т. 1. С. 5-20.

ВЖИВАННЯ «ЕКСПЛЕТИВНОГО» ЗАПЕРЕЧЕННЯ ЯК ОДНА З ОСОБЛИВОСТЕЙ ФРАНЦУЗЬКОГО СИНТАКСИСУ

Катерина ТОЛМАЧОВА

Науковий керівник – доктор філологічних наук, професор **Л.М. Мінкін**

Використання «експлетивного» заперечення є однією з труднощів французького синтаксису. Мета дослідження – розглянути особливості використання «експлетивного» *ne* у складних реченнях. У лінгвістичній літературі це явище має декілька найменувань: *ne explétif, expressif, abusif, modal, discordantiel*. «Експлетивне» *ne* не приймає участі в передачі негативного характеру зв'язків між членами речення, тому не є звичайним нормативним запереченням. У цьому випадку, *ne* грає саме експресивну роль. Ж. Вадрієсв важав, що експресивне значення частки *ne* нашаровується на значення відкритого заперечення, яке міститься в самому висловлюванні. Це значення обумовлюється, наприклад, семантикою сполучників і граматичними значеннями дієслів. Для визначення відтінків значень частки *ne* та характеру її взаємодії зі змістом висловлювання, слід звернутися до вивчення цілого комплексу лексичних та граматичних значень компонентів окремого речення. Існує цілий ряд різноманітних випадків використання «експлетивного» *ne*. Наприклад: